

Történet az Ember Fiának szzenvedéséről és haláláról

*passiózene szólistákra,
vegyeskarra és harsonákra*

szöveg és versek:
Mechler Anna

zene:
Beischer-Matyó Tamás

Nº 1 Jézus, add nekem, kérlek

KÓRUS

*Jézus, add nekem, kérlek
Szent szíved szeretetét,
Tölts el égi örömmel,
Adj nekem lelki békét.
Bűnös, fásult lelkemet
Ébreszd fel a jóra,
A szeretet tüzében
Áldott minden óra.*

*Minden gondolat tőled
Lelkemet táplálja
Tiszta szíved a földön
Az öröm forrása.
Szereteted felragyog:
Bűnös lelkem napja,
Ami tőled öröklét
Ígéretét kapja.*

*Jézus, ma elkísérlek
Téged a Golgotára,
Véled én is átélem:
Meghal az Ember Fia.
Hordozom a kereszted,
Együtt leszünk végre,
Bűneimet leteszem
A kereszttövébe.*

Nº 2 Jézus elfogatása

NARRÁTOR

A Kidron-patakon túl volt egy kert, ahol Jézus gyakran időzött a tanítványaival. Ezen az estén

is oda mentek. Júdás tudta, hogy ott fogja megtalálni őket. A főpapok és farizeusok szolgálainak élére állt; lámpásokat és fáklyákat adott nekik. Egy csapat fegyveres katona követte őket. Jézus pontosan tudta, hogy mi fog történni, ezért kisetett az érkezők elé.

JÉZUS

Kit kerestek?

NARRÁTOR

Az emberek dühösek voltak.

KÓRUS

A názáreti Jézust!

NARRÁTOR

Talán azt várták, hogy elmenekül, vagy segítséget hív, de tévedtek. Ott állt előttük félelem nélkül, és Júdás arcát fürkészte.

JÉZUS

Én vagyok!

NARRÁTOR

Szavai nyomán zúgolódás támadt. El akarták fogni, de mintha láthatatlan pajzsok vették volna körül, nem tudtak közelebb lépni hozzá. Hátra estek, a földre rogytak. Jézus végignézett rajtuk; látta a csodálkozó tekinteteket, érezte a félelmet, a kétségeket.

JÉZUS

Kit kerestek?

KÓRUS

A názáreti Jézust!

NARRÁTOR

Az emberek, akik meghátráltak és a földön térdeltek, dühösen acsarkodtak Jézusra. De ő nem mutatott sem félelmet, sem bizonytalanságot.

JÉZUS

Mondtam, hogy én vagyok. De ha tényleg csak engem kerestek, akkor őket, akik a kertben vannak, engedjétek el!

NARRÁTOR

Beteljesedett hát, amit korábban mondott: „Senkit sem vesztettem el azok közül, akiket nekem adtál.” Simon Péter nem bírta tétlenül nézni, hogy Jézust elfogják. Kardjával az egyik szolgára sújtott.

JÉZUS

Péter!

NARRÁTOR

Jézus higgadt hangja megállította:

JÉZUS

Péter! Tedd a hüvelyébe a kardodat! Vagy talán ne igyam ki azt a kelyhet, amit az Atya nekem készített, a szenvedések kelyhét?

NARRÁTOR

Mikor a katonák és a szolgák látták, hogy nincs mitől tartaniuk, feltápaszkodtak, körülfogták Jézust és szorosan megkötözték.

Nº 3 Jézust, az Ember Fiát

KÓRUS

*Jézust, az Ember Fiát elfogták az éjjel,
Társaitól elvitték összekötött kézzel.*

Nº 4 Jézus Annás és Kaifás előtt

NARRÁTOR

Jézust először Annás elé hurcolták. Bűnt kerestek benne, káromló szavakat akartak rábizonyítani. De mindez értelmetlen volt, hiszen bűnt ő nem követett el, tanításait pedig bárki ismerhette, aki hallotta őt a zsinagógában. Ám a főpapok már eldöntötték, hogy meg kell halnia, készen álltak a hamis vádakra.

SZOPRÁN

„Jobb, ha egy ember hal meg a népért.”
Egyedül vagy, és halálra szántak.
Azt teszed, amit ígértél Atyádnak.
Erős a lelked, szenvedni készül,
De a test gyenge. Végül megbékül.

NARRÁTOR

Péter követte a katonákat, látta, hová kísérték Jézust. Sötét, hideg éjszaka volt, a szolgák tüzet raktak, hogy legyen hol melegedniük. A tűz fényében az arcokon unalom, bosszúság, fáradtság látszott. Péter is közéjük telepedett. Csak az ő tekintete árult el aggodalmat.

SZOLGÁLÓLÁNYOK KÓRUSA

Én már láttalak téged! Vele voltál! Bizony, te is ennek az embernek a tanítványai közül való vagy!

NARRÁTOR

Péter megijedt, hogy felismerték. Nem akart maga is a főpap elé kerülni, ezért letagadta az igazságot.

PÉTER

Nem vagyok! Én ugyan nem!

NARRÁTOR

Közben Annás már vallatta Jézust. Sötét, hideg éjszaka volt, nem esett jól neki az ítélkezés. Ott állt előtte egy ember, akit nem ismert, mégis a kezébe adták a sorsát. Annás kicsit fázott, és több időt szeretett volna, ezért megkérdezte tőle, hogy miket tanít, és mifélek a tanítványai.

JÉZUS

Én mindig nyíltan beszéltem. Bárki hallhatta a zsinagógákban és a templomban. Semmit sem mondtam titokban. Miért engem kérdezel?

NARRÁTOR

Egyenes beszéd volt ez, Jézus igazat szólt. Egy ott álló katona mégis arcon ütötte, mert tiszteletlennek tartotta.

KATONÁK

Így felelsz egy főpapnak? Ember, tiszteld meg őt!

JÉZUS

Ha rosszat szóltam, bizonyítsd be szavaim gonoszságát. Ha igazat szóltam, akkor miért ütsz meg engem?

NARRÁTOR

Annás nem talált hibát Jézus beszédében. Átküldte hát Kaifáshoz, akivel rokonságban volt. Jézus kezeit összekötötték, és úgy hurcolták ma-

gukkal, mint egy bűnözőt. Lökdösték, fegyverekkel taszigálták, pedig nem mutatott ellenállást. Közben Péter még mindig a tűznél melegedett. Aggódva figyelte, amikor Jézust elvezették. Nézték őt a szolgák, nézték a katonák.

KÓRUS

Nem ennek az embernek a tanítványa vagy? Te is ott voltál vele a kertben! Láttalak! Te is őt követed!

PÉTER

Nem voltam a kertben! Nem vagyok a tanítványa!

NARRÁTOR

Péter ijedtében elhúzódott a tűztől. Jézust épp akkor vezették el a csoport mellett, amikor a szolgák harmadszor is bizonygatni kezdték, hogy együtt látták őket.

PÉTER

Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek!

NARRÁTOR

Ebben a pillanatban megszólalt a kakas. Jézus hátrafordult, és Péter szemébe nézett. Nem szólt egyetlen szót sem, de Péter tudta, mire gondol: harmadszor is megtagadta őt, mielőtt a kakas megszólalt. Péter keserves sírásra fakadt.

Nº 5 Könyörülj, Istenem, én bűnös lelkemen

KÓRUS

*Könyörülj, Istenem, én bűnös lelkemen,
Megtévedt szívemen! Ne nézd, hogy vétkeztem.
Kardos katonák közt nem vállaltam neved,
Félelem bénított, gyávaság gyengített.*

*Ha újból ott lennék, szavakkal hirdetném:
Ismerlek jól, Uram, hozzád tartoztam én!
Sorsod terhét vállalom, hordom keresztedet,
Veled halok, hogyha kell, rád bízom életemet!*

Nº 6 Jézus Pilátus előtt

NARRÁTOR

Elmúlt az a gyötrelmes, végtelennek tűnő éjszaka. Sápadt reggel virradt fel a jeruzsálemi utcákra. A sorsára váró Jézust elhozták Kaifástól, mert ő sem talált rosszat a szavaiban. Hogy is talált volna, mikor az igazságot mondta, semmi mást?

SZOPRÁN

„Te vagy hát az Isten Fia? Ti mondjátok,
hogy én vagyok!”

Csak egyetlen szóval mondd, és bezárul a csapda.

Okos vagy, mint a kígyó, és nem adsz okot haragra.

Lehet-e a Messiás ez a szép arcú, magas férfi?

Vagy csak álmainkban él, akit próbálunk megidézni?

NARRÁTOR

Elvitték őt a helytartóságra. A Jézust kísérő felbőszült csoport nem mehetett be az épületbe, mert ünnep volt, nem akartak tisztátalanává válni, hiszen a törvény úgy parancsolja: csak az eheti meg a húsvéti bárányt, aki testben, lélekben tiszta. Csípős, hideg reggel volt, amikor Pilátus kijött hozzájuk. Nézte Jézust: a kezét összekötötték, arcát megütötték. Homlokából vér szivárgott.

PILÁTUS

Mivel vádoljátok ezt az embert? Mit követett el?

KÓRUS

Ha nem volna gonosztevő, nem hoztuk volna eléd!

PILÁTUS

Vigyétek vissza, ítélkezzetek fölötte ti magatok! Hiszen saját törvényetek van!

KÓRUS

Ítéld el! Nekünk senkit sem szabad megölnünk! Ítéld el!

NARRÁTOR

Jaj annak az embernek, akiről már előre eldöntötték: bűnös. Ott áll a bírái előtt, mondhat bár-

mit: bűnös. Lehet ártatlan, igaz ember, mégis halál fia: bűnös. Beteljesedett, amit Jézus a saját haláláról jövendölt.

N° 7 A Golgota-lépcsőn állok

KÓRUS

*A Golgota-lépcsőn állok,
Vállamon a kereszt.
Ez a sorsom: fölemelem,
Többé el sem ereszt.*

N° 8 Jézus Pilátus előtt

(folytatás)

NARRÁTOR

Pilátus úgy érezte, fenyegetik. Nem ítéletet várnak tőle, a saját ítéletüket akarják vele végrehajtani. Visszament a helytartóságra, hogy kihallgassa Jézust.

PILÁTUS

Te vagy a zsidók királya?

NARRÁTOR

Jézus nem mutatott félelmet. Tudta, mi fog történni vele. Nézte Pilátust, és szemeiben meglátta az aggodalmat.

JÉZUS

Magadtól mondod ezt? Vagy másoktól hallottad?

PILÁTUS

Honnan ismerhetnélek, hát zsidó vagyok én? Sosem járok a templomokban! Csak azt tudom: a saját néped, a saját főpapjaid hoztak elé. Mi rosszat cselekedtél?

JÉZUS

Az én országom nem ebből a világból való. Ha innen való volna, minden szolgám és követőm itt harcolna, hogy kiszabaduljak. Láthatod: az én országom nem innen való.

PILÁTUS

Szóval országod van, akkor tényleg király vagy.

JÉZUS

Te mondod, hogy király vagyok. Én arra születtem, azért jöttem e világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Aki az igazságból való, az hallgat a szavamra.

PILÁTUS

Igazság... Mi az igazság?

N° 9 Boldog, akit tanítasz

KÓRUS

*Boldog, akit tanítasz,
Aki hallja igédet,
Út vagy te, igazság,
És élet.*

*Bölcsesség add nekem,
Értsem meg a tanokat,
Keltsd ki szívemben a
Magokat!*

N° 10 Jézus Pilátus előtt

(folytatás)

PILÁTUS

Igazság... Mi az igazság? Én már annyiszor hittem azt, hogy az igazság nevében jót cselekszem. Elfojtottam egy lázadást, halottak vére piroslott a köveken. Vajon az én igazságom a halottak igazsága?

NARRÁTOR

Jézus nem felelt. Ezért Pilátus kiment az épület elé a csőcselékhez, hogy beszéljen velük.

PILÁTUS

Kihallgattam a foglyotokat. Semmilyen bűnt nem találtam benne. Húsvét van, az ünnep miatt egy rabot szabadon bocsáthatok. Akarjátok-e, hogy elengedjem őt, a zsidók királyát?

NARRÁTOR

Jézus szabadulása Pilátus kezében volt. A helytartó nem szerette a hiábavaló vérontást. Szerette volna elengedni azt a vékony, magas férfit, aki az épület hűvösében várt rá. A belőle áradó titokzatos erő lenyűgözte. Pilátus segíteni akart rajta; úgy érezte, hibát követ el, ha nem gátolja

meg a meggyilkolását. Jézus szótlan jelenléte olyan tekintélyt parancsoló volt, hogy Pilátus végül eldöntötte: mindenképp megmenti őt. Bízott benne, hogy meggyőzheti a sokaságot, ám ők dühösen kiabálni kezdtek.

KÓRUS

Ne őt engedd el! Ne őt, hanem Barabást! Bocsásd el Barabást!

NARRÁTOR

Barabás tolvaj volt. Csalt, rabolt, embereket gyilkolt meg. Rómaiak, zsidók egyaránt rettegtek tőle, a szívében nem lakott könnyörület.

SZOPRÁN

„Ne őt, hanem Barabást!”

Ha éjjel, míg házadban alszol, betörik az ajtó,

Ha istállódból eltűnik reggelre az ökör, a szamár, a ló,

Ha hitvesed nem tér vissza, mikor elmegy a vásárba,

Emlékezz: Jézusra mondtál halált, nem Barabásra!

NARRÁTOR

A tömeg vért akart, szenvedést és pusztulást. Pilátus attól félt, újból zavargások lesznek, ha fenytetés nélkül elengedi Jézust, ezért úgy döntött, megostoroztatja.

KÓRUS

szög szög szög

bot bot vér vér

szúr szúr szúr

szög szög seb seb üt üt üt

vér vér vér

NARRÁTOR

A katonák bíborszín köntösbe öltöztették, a fejére töviskoronát tettek. Vér, vörös, bíbor – az egész test egyetlen lüktető fájdalom volt.

KATONÁK

Üdvözlég, zsidók királya! Hódolatunk, felség!

NARRÁTOR

Pilátus a sokaság elé vezette Jézust. Azt remélte, nem követelnek több vért, ha meglátják.

PILÁTUS

Nézzétek, kihozom őt nektek. Értsétek meg: nem találom bűnösnek! Semmiben sem bűnös! Nem bűnös!

KÓRUS

(néhány hang)

Nem bűnös!

PILÁTUS

Íme, az ember!

KÓRUS

Keresztre vele, keresztre vele! Öld meg, feszítsd meg! Pusztuljon el! Haljon meg!

PILÁTUS

Átadom nektek! Fogjátok, vigyétek el és feszítétek meg magatok! Én nem találom bűnösnek!

KÓRUS

Nekünk törvényünk van. A törvény szerint meg kell halnia! Meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát!

NARRÁTOR

Pilátus nagyon megijedt; ha nem enged a nép akaratának, még lázadás tör ki. Róma messze van; a császár úgyis elégedetlen a zavargások miatt, segítségre pedig nem számíthat. A tömeg csak kiabált, fenyegetőzött. Pilátus ezért visszavitte magával Jézust a helytartóságra, és folytatta a kikérdezését.

PILÁTUS

Honnan való vagy?

NARRÁTOR

De Jézus nem felelt a kérdésére. Abban a pillanatban nem volt fontos, hogy hol született, hová is tartozott. Pilátus nem értette, miért hallgat.

PILÁTUS

Nem felelsz nekem? Hát nem tudod, hogy én döntöm el, mi lesz a sorsod? Hatalmam van rá, hogy szabadon engedjelek! De az is hatalmamban áll, hogy keresztre feszíttesselek!

JÉZUS

Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha odafönt-ről nem adatott volna neked. Nagyobb a bűne annak, aki a te kezédbe adott engem.

Nº 11 Te vagy a reményem

KÓRUS

*Te vagy a reményem, jószágos vezérem,
Jézus Krisztus, Isten Fia.
Tisztítsd meg a lelkem, erősíts hitemben,
Jézus Krisztus, Isten Fia.*

Nº 12 Jézust halálra ítélik

NARRÁTOR

Pilátus fejében már megszületett a döntés. Szerette volna szabadon bocsátani Jézust, hiszen bűnt nem talált benne. Jézus szavaiból erő és határozottság áradt. Ám a csöcselék egyre hangosabban kiabált. Amikor látták, hogy Pilátus nem akar a kedvük szerint ítélni, akkor fenyegetni kezdték.

KÓRUS

Ha szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja! Aki királlyá teszi magát, az ellenszegül a császárnak!

NARRÁTOR

Pilátus attól félt, hogy a törvény tiltása ellenére berontanak a helytartóságra. Ezért inkább kivette Jézust az udvarra. Beült a bírói székbe, amit Kőpadolatnak, héberül Gabbatának neveznek. Péntek reggel volt, csípős hideg. Az emberek a húsvétra készülődtek, csak az a felbőszült, vérszomjas embercsoport ordított szünet nélkül, amelyik már elfogatása óta kísérte Jézust.

PILÁTUS

Nézzétek, itt van a királyotok!

KÓRUS

Halál rá! Halál rá! Keresztre vele! Feszítsd meg!

PILÁTUS

Keresztre feszíttessem a királyotokat?

KÓRUS

Nem királyunk van, hanem császáruk!

NARRÁTOR

Erre Pilátus átadta nekik Jézust, hogy megfeszíthessék.

Nº 13 A keresztre feszítés

NARRÁTOR

Megragadták Jézus Krisztust.
Maga vitte a kereszttjét,
Vitte végig Jeruzsálem,
Piszkos, alvó utcáiban.
Vitte, amíg teste bírta,
Megkorbácsolt, sebes válla.
Vitte fel a Golgotára,
Koponyáknak csúf helyére,
Ott keresztre feszítették,
Szöggel verték át a lábát,
Szöggel verték át a karját,
Fején hagyták véráztatta
Szúrós töviskoronáját.
Jézus mellett még két lator
Került akkor a keresztre
Egyik jobbról, másik balról,
Jézust tették középsőnek.

Nº 14 Felszögezték a keresztre

KÓRUS, SZOPRÁN

*Felszögezték a keresztre,
Jézust, kínhalálra,
Ártatlanul, mint egy bárány,
Értünk meg halálba.*

*Sebeiből ömlik a vér,
Fájdalom átjárja,
Értünk ment, a bűnösökért
Keserű halálba.*

*Ostor verte, szög sebezte,
Fején koszorúja:
Lábánál az édesanyja,
Égig ér a búja.*

*Jézus Krisztus, nem érdemlem,
Hogy így szenvedj értem,
Engem mégis megváltottál,
Tiéd minden érdem!*

Nº 15 A keresztre feszítés

(folytatás)

NARRÁTOR

Pilátus készítettett egy feliratot, amit felszögezték a keresztfára: „A názáreti Jézus, a zsidók királya”. A Golgota közel volt a városhoz, ezért

sokan jártak arrafelé aznap. Sokan olvasták, mi van Jézus feje fölé írva; ott volt héberül, latinul és görögül is. Pilátus akarta így. Ám a főpapoknak ez nem tetszett.

KÓRUS

Miért ezt írtad? Ne ezt írd! Nem a zsidók királya! Ő mondta magáról: a zsidók királya vagyok. Azt írd fel, hogy ezt mondta magáról!

PILÁTUS

Amit írtam, azt megírtam!

SZOPRÁN

Sajog a testeden minden csúnya sebed.
Véres a homlokod, a lábad, a kezed.
Nemsokára köd száll szédülő fejedre,
Megfulladsz, a halál kúszik a szívedbe.
Jézus, valóban ezt akartad?

JÉZUS

Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!

Nº 16 Sorsot vetnek Jézus ruhájára

NARRÁTOR

Amikor a katonák fölfeszítették Jézust, elvették tőle a ruháit. Négyen voltak, négyfelé osztották. Minden katona kapott egy részt, végül a köntöse következett. Szép köntös volt, egyetlen darabból szőtték. Nem volt varrás rajta, ezért nem is akarták szétszabdalni.

KATONÁK

Ne hasítsuk el! Kár lenne ezért a szép szövésért! Vessünk rá sorsot, hogy kié legyen. Remélem, én kapom, én szeretném!

NARRÁTOR

Így teljesedett be az írás: „Ruháimon megosztottak, és köntösömre sorsot vetettek.” A katonák így tettek, valóban így cselekedtek.

Nº 17 Jézus anyja

NARRÁTOR

Azoknak a tömegében, akik kijöttek Jézushoz, ott állt az édesanyja. Vele volt anyjának nővére és Mária Magdolna is. Jézus átérezte, mi zajlik édesanyja szívében, ezért hozzá, és szeretett tanítványához fordult.

JÉZUS

Asszony, íme a te fiad! Ember, íme a te anyád!

NARRÁTOR

Máriát még ezen az órán a házába fogadta a tanítvány.

Nº 18 Szűz Mária szíve fáj

KÓRUS, SZOPRÁN

*Szűz Mária szíve fáj,
Elközelgett a halál,
Édes fia alig él,
Nincs árvaabb a szent szűznél.
Mária, Mária,
Hétfájdalmú Szűzanya!*

*Bánata az égis ér,
Kínja, mint a tenger, mély.
Százszor inkább meghalna,
Csak fia megmaradna.
Mária, Mária,
Hétfájdalmú Szűzanya!*

Nº 19 Jézus halála

NARRÁTOR

Jézus egyre nehezebben tudott levegőt venni. Tudta, hogy rövidesen vége, és már minden beteljesedett. Ám hogy úgy legyen, ahogyan az Írás mondja, összeszedte maradék erejét, hogy szólni tudjon.

JÉZUS

Szomjazom!

NARRÁTOR

Volt ott egy edény, tele ecettel. Abba mártottak bele egy szivacsot, amit egy nádszállal a szájához emeltek. Jézus megízlelte.

JÉZUS

Beteljesedett. Atyám, a kezedbe ajánlom lelke-
met!

NARRÁTOR

Azzal lehajtotta a fejét, és kibocsátotta a lelkét.
Nagy sötétség támadt, a templom kárpitja végig-
hasadt, a föld megmozdult, és a kősziklák elgu-
rultak a helyükről.

N° 20 Gyászba borult

KÓRUS

*Gyászba borult a csillagos égbolt,
Feketéllik, ahol Isten trónolt,
Meghalt, meghalt az Atyának fia,
Vére nyomán piros a keresztfa.*

*Fent már várja az angyali sereg,
Édesanyja lábánál kesereg,
Sír a madár, ha meghal a fia,
Hogyne sírna szegény Szűz Mária.*

*Krisztus urunk azért jött a földre,
Hogy a halál hatalmát megtörje,
A kereszten feláldozta magát,
Így tette meg Isten akaratát.*

N° 21 Jézus temetése

NARRÁTOR

Péntek volt, egy olyan nap, ami örökre beárnyé-
kolt minden eljövendő pénteket. Ahogy estébe
hajlott a délután, már mindenki a szombatra ké-
szült; az a szombat húsvét volt, nagy ünnep, és
nem akarták, hogy ezen az ünnepen holttestek
legyenek a Golgotán a kereszteken. Megkérték
hát Pilátust, hogy töresse meg a haldoklók láb-
szárát, hogy mihamarabb levehessék őket a ke-
resztről.

KÓRUS

*Keresztények, sírjatók,
Kik hűségesek vagytok,
Kereszten a Megváltó,
Meghalt a szabadító.*

NARRÁTOR

El is mentek a katonák, és megtörték a két lator
lábszárcsontját, akik Jézus mellett voltak felfe-
szítve. Megtörték egyikét is, másikat is. Ám Jé-
zus addigra már halott volt.

KÓRUS

*Aki téged nem sajnál
Most, hogy meg is haltál már,
Annak nincs is szíve tán,
Ó, Jézus, áldott bárány.*

NARRÁTOR

Mivel halott volt, nem törték meg a lábszár-
csontját, hanem az egyik katona az oldalába
szúrta a lándzsáját. Jézus oldalából vér és víz
folyt. Aki látta, az tudja, hogy ez igaz; tanúsága
mások hitét erősíti.

KÓRUS

*Feketedik már a vér
Ahogy a kereszthez ér,
Kínjainak vége már,
Jézus a pokolra száll.*

NARRÁTOR

Mindez azért történt, hogy beteljesedjen az Írás:
„Csontja meg ne töretessen!” Máshol ez olvas-
ható: „Föltekintenek arra, akit általszegeztek”.
Jézus egyik tanítványa, Arimateai József arra
kérte Pilátust, hogy levehesse a keresztről Jézus
testét. Pilátus megengedte neki.

KÓRUS

*Sötétbe borul a föld,
Nincs egy talpalatnyi zöld,
Jézus testén alvadt vér,
Földi léte véget ér.*

NARRÁTOR

József ezért elment a Golgotára, és levette a ke-
resztről a testet. Csatlakozott hozzá az a Niko-
démus is, aki egyszer éjszaka kereste fel Jézust.
Nikodémus hozott magával mirhából és áloéből
való kenetet, legalább százfontnyit. Fogták Jézus
testét, és az illatszerekkel együtt begöngyölték
egy gyolcslepedőbe. Így szoktak a zsidók temet-
kezni.

KÓRUS

*Lelke a pokolban jár,
Testét sírba teszik már,
Add meg, Isten, a csodát:
Az igaz feltámadást!*

NARRÁTOR

A Golgota közelében volt egy sírkert, benne pedig egy új sírbolt, ahová még senkit sem temettek. Mivel nem kellett messzire menni, és az ünnep már elközelgett, ide temették Jézust.

N° 22 Jézus, világ megváltója

KÓRUS, KAMARAKÓRUS

*Jézus, világ megváltója,
Vérben ázott piros rózsza,
Végig engedelmes voltál,
Minden emberért meghaltál.
Földi utam veled járom,
Te légy életem, halálom!*

*Lent voltál a poklok mélyén,
Húsvét szombat sötét éjén,
Vasárnap reggelre kelve
Üres a sír, nem vagy benne!
Földi utam veled járom,
Te légy életem, halálom!*

*Követőid megsirattak,
Ahol fekszel, nincsen ablak;
Üres sírbolt sötétjében
Halotti gyolcs fekszik épen.
Földi utam veled járom,
Te légy életem, halálom!*

*Megtörted a halált végleg,
Minden hívő hozzád tér meg,
Gyújtottál egy örök lámpást:
Reményt hoztál, feltámadást.*

*Földi utam veled járom,
Te légy életem, halálom!*

*Követőid titkon jártak,
Prédájául száz halálnak,
Sötét katakombák mélyén
A nevedben éltek békén.
Földi utam veled járom,
Te légy életem, halálom!*

*Nagy Konstantin császár óta
Nyíltan nézünk Megváltónkra,
Szabad terád emlékezni,
Tetteidről énekelni.
Földi utam veled járom,
Te légy életem, halálom!*

*Szerzetesek zsolozsmával,
Papok, hívők imádsággal
Emlékeznek évről évre
Krisztusunk szenvedésére.
Földi utam veled járom,
Te légy életem, halálom!*

*Egy egyháznak sok kis ága,
Mint a tölgyfa koronája,
Százfelé nyílik levele:
Egységében az ereje.
Földi utam veled járom,
Te légy életem, halálom!*

*Krisztus vagy, az élet fája,
Termő szőlőtő oltára.
Az nyeri az üdvösséget,
Kinek Szeretet az élet.
Földi utam veled járom,
Te légy életem, halálom!*